

Francoski izobraževalni sistem in privatne šole v departmaju Finistere v Bretaniji

V departmaju Finistere v francoski pokrajini Bretanija sem na petdnevnem sledenju na delovnem mestu obiskala štiri osnovne šole in dva vrtca. Vse ustanove so privatne, a so večinsko sofinancirane s strani države. Na šolah sem opazila velik poudarek na materinščini (branje in pisanje) in ohranjanju lokalnega bretonskega jezika – ki je keltskega izvora. Zato se tamkajšnje šole povezujejo z angleškimi, waleškimi in škotskimi šolami. Šole so pri zagotavljanju razširjenega programa povezane z lokalnimi skupnostmi. Prostorski pogoji so na šolah skromnejši, je pa čutiti prijetno klimo in povezanost med zaposlenimi in učenci. Pouk je pogost organiziran v kombiniranih oddelkih dveh starostnih skupin in tako se učenci veliko naučijo tudi drug od drugega. Oddelki so številčni, v njih je tudi več učencev s posebnimi potrebami, a so učenci zelo strpni in nisem opazila večjih disciplinskih težav. Naloge učencev večkrat potekajo samostojno in v manjših skupinah. Ker pouk poteka cel dan od 8.30 do 16.30, so ob sredah učenci doma. Večkrat na dan učenci odmor preživljajo na prostem, kljub temu, da nimajo sodobno opremljenih površin za gibanje. Na šolah sem učencem in zaposlenim predstavila slovenski šolski sistem, Slovenijo, Osnovno šolo Marije Vere in naš projekt. Z učitelji smo podelili dobre prakse in načrtovali nadaljnje sodelovanje v novih mednarodnih projektih. Učitelje zanima predvsem naša praksa pouka na prostem in poučevanja angleščine. V mesecu oktobru 2025 bomo na šoli gostili ravnateljico Karin Galbrun in nekaj učiteljev iz obmorskega kraja Concarneau. Želimo si, da bi lahko izpeljali tudi izmenjavo učencev. Zagotovo pa bomo lahko sodelovali na daljavo preko projektov eTwinning.

Zapisala: Kristina Ločniškar

Razvoj vodenja, izobraževanje za vodstvene delavce

Med 18. in 22. novembrom 2024 sem se udeležil 30-urnega seminarja z naslovom Razvoj vodenja (Leadership Development), ki je potekal v slikovitem Istanbulu.

Na seminarju smo sodelovali ravnatelji ali vodstveni delavci iz Romunije, Italije, Grčije in jaz. V petih dneh smo imeli tri zanimiva predavanja, ki so se nanašala na uporabo IKT tehnologije v izobraževanju. Predavali so nam strokovnjaki z istanbulskih univerz. V delavniškem delu, predvsem pa neformalno, smo izmenjevali izkušnje z vodenjem v svojih državah, predstavljali primere dobre prakse ter razmišljali, kako jih uporabiti. Nekatere, kot je npr. distribuirano vodenje, bom zagotovo še poudaril tudi na naši šoli. V petek, zadnji dan seminarja, smo obiskali tudi dve šoli v bližini, javno osnovno šolo ter javno-zasebno srednjo šolo. Presenetil nas je že sam vstop v šolo, saj smo morali skozi detektor kovin, brez varnostnika pa vstop v šolo sploh ni bil mogoč. Strinjali smo se, da to ni najbolj spodbudno za učence, ter da se bomo tovrstnih praks pri svojem delu izogibali. Negativno nas je presenetilo tudi število učencev, saj je bilo v učilnici 42 učencev, kar je neke vrste normativ. Učitelj je samo eden, tudi pri športu. Pozitivno se nam je zdelo, da z delom začnejo ob 9. uri in da domačih nalog, saj do 15. ure vse opravijo v šoli. Srednja šola je bila primer dobre prakse, sodelovanja med univerzo in srednjo šolo. V njej so učenci iz vse Turčije, ki v času bivanja lahko bivajo v internatu ob šoli. Zanimivo se nam je zdelo, da to možnost izkoriščajo tudi istanbulski učenci, saj bi lahko drugače za pot porabili tudi 3 ure. Izobraževanje samo bi bilo lahko kakovostnejše, je pa kljub vsemu ponudilo nekaj idej za izboljšanje vodstvenega procesa tudi na naši šoli. Upam, da bodo še priložnosti za podobna izobraževanja.

Zapisal: Damjan Snoj

JOB SHADOWING COLLEGE LES TAMARINS

V okviru sedemdnevnega job shadowinga sem obiskala šolo Collège Les Tamarins v Saint-Pierru na otoku Réunion, francoskem čezmorskem ozemlju v Indijskem oceanu. Gre za šolo, ki deluje v zelo kulturno in versko raznoliki skupnosti, kjer sobivajo učenci različnih narodnosti, jezikov in veroizpovedi. Prav to bogastvo razlik se na šoli odraža v sproščenem, odprtem in vključujočem vzdušju, kjer je medsebojno spoštovanje temelj sobivanja. Glavni cilj moje mobilnosti je bil spoznati primere dobrih praks na področju vključevanja učencev priseljencev ter otrok s posebnimi potrebami. Navdušile so me številne dejavnosti, ki učencem omogočajo, da se učijo drug od drugega – tako pri pouku kot pri športu, umetnosti in projektnem delu. Posebno pozornost namenjajo programom, kot je ULIS, ki zagotavlja individualno podporo učencem z različnim spektrom težav, ter prostovoljskim dejavnostim, ki krepijo skupnost in razvijajo empatijo. Dragocena izkušnja je bila tudi moja lastna izpostavljenost jezikovni oviri, saj francoščine ne govorim. S tem sem še močneje začutila, kako se počutijo učenci, ki so se priselili v novo okolje in se vsak dan spopadajo s težavami pri razumevanju jezika. To me je spodbudilo k razmisleku, kako lahko pri nas še bolj sistematično podpiramo to skupino učencev – ne samo pri jeziku, ampak tudi pri vključevanju v razred in šolsko skupnost. Znanja, ki sem jih pridobila, želim prenesti v svoje delo z učenci: spodbujati bom želela več projektov, ki temeljijo na sodelovanju, medkulturnem dialogu in prostovoljstvu, saj takšne izkušnje dokazano gradijo mostove med učenci in odpravljajo predsodke.

Zapisala: Helena Mai Osojnik

Co-funded by
the European Union

Strukturiran tečaj: Obvladovanje konfliktov in krepitev čustvene inteligence v razredu

V okviru Erasmus+ projekta sem se udeležila enotedenskega strukturiranega tečaja na Irskem z naslovom "Conflict Management, Emotional Intelligence and Bullying Prevention". Tečaj je bil namenjen razvoju kompetenc na področju prepoznavanja čustvenih potreb učencev, obvladovanja konfliktov in preprečevanja ustrahovanja. Udeleženci iz različnih evropskih držav (Italija, Grčija, Španija, Francija) smo skozi praktične dejavnosti razvijali veščine za spodbujanje empatičnega vedenja, aktivnega poslušanja in čustvenega izražanja pri učencih.

Soglasno smo ugotovili, da prenatrpani učni načrti premalo prostora namenjajo čustveni inteligenci, čeprav je v današnjem času pomembno za razumevanje mladostnikov. Učitelji smo v tem procesu ključni, zato moramo najprej sami pridobiti ustrezna znanja. Na tečaju predstavljena orodja in metode bom uporabila za krepitev pozitivnega razrednega vzdušja, prepoznavanje agresivnega vedenja ter spodbujanje konstruktivne komunikacije.

Posebno dragocena je bila primerjava različnih šolskih sistemov – izkazalo se je, da irski in francoski sistem edina sistematično vključujeta vsebine o čustvenem opismenjevanju. Pridobljena znanja bom delila z učitelji v obliki delavnice.

Zapisala: Tanja Slanšek Marinšek

IZMENJAVA UČENCEV SLOVENIJA-ŠVEDSKA

3 učiteljice Osnovne šole Marije Vere smo peljale 5 naših učencev v osnovno šolo Fridaskolan v mestu Vänersborg na Švedskem.

Doživeli smo zelo prijeten sprejem že na samem letališču, kjer nas je njihova predstavnica Karin s šolskim kombijem peljala do kraja Vänersborg. Tam so nas čakale družine, ki so toplo sprejele naše učence. Pri njih so bivali vseh 6 dni.

Učenci so vse dni prisostvovali pri pouku, en dan pa smo se odpeljali v znanstveno tehnični center, kjer so imeli učenci dan dejavnosti.

Naši učenci so na šoli ostale učence naučili 2 družabni tekalni igri ter predstavili Slovenijo s pomočjo power pointa.

Po končanem pouku so nas en dan peljali v skate park, kjer smo športno dejavnost lahko tudi vsi preizkusili. Otroci so bili navdušeni.

Zadnji večer smo se skupaj odpravili na bowling ter večerjo. Ostale dneve smo bili v popoldanskem času brez vodenih dejavnosti.

Učenci so bili nad njihovo šolo malce presenečeni, saj je njihov sistem šolanja drugačen od našega. Predvsem je red med potekom pouka drugačen od našega. Švedski učenci imajo namreč ves čas lahko pri sebi osebne računalnike, ki jim jih kupi šola. Nadzor nad uporabo le tega pa je malce slabši. Glede nivoja znanja so učenci povedali, da je malce nižji od našega (kolikor so lahko ocenili v tem kratkem času).

Učiteljice spremljevalke smo imele poleg delnega prisostvovanja pri pouku tudi več vzporednih dejavnosti. Prvi dan so nam predstavili celoten šolski sistem na Švedskem ter sistem obiskovanja njihove šole. Obiskale smo tudi vrtec, ki se nahaja poleg njihove šole, ravnateljico ter svetovalno delavko v osnovni šoli ter 1. in 2. razred in opazovale njihov sistem dela.

Ogled je bil zanimiv, saj smo lahko primerjale njihovo ter naše delovanje. V razredih smo bile zelo malo časa, tako da bomo težko videno prenesle v naš delovni okoliš.

Zapisala: Vlasta Lelek

Sledenje na delovnem mestu na Fridaskolan Vänersborg

Udeležila sem se sledenja na delovnem mestu na osnovni šoli Fridaskolan Vänersborg na Švedskem. Med bivanjem na šoli sem opazovala različne pristope pri vključevanju učencev priseljencev, spodbujanju prostovoljstva, dvigovanju splošnega dobrega počutja ter razvijanju inovativnih učnih pristopov.

Posebno pozornost sem namenila organizaciji prostovoljskih dejavnosti za podporo učencem priseljencem. Na šoli imajo na voljo več manjših prostorov oziroma učilnic, kamor se učenci lahko umaknejo in v miru dokončajo šolske naloge, pogosto v sodelovanju s sovrstniki. Učencem priseljencem je omogočeno tudi učenje njihovega maternega jezika, kar pomembno prispeva k ohranjanju njihove kulturne identitete. Šola veliko pozornosti namenja tudi splošnemu dobremu počutju. Ob mojem obisku je bil pričetek šolskega leta in takrat na Fridaskolan starejše učence povabijo na nekaj dnevno ekskurzijo, kjer imajo priložnost, da po poletnih počitnicah ponovno navežejo stike. Med dvodnevno kolesarsko ekskurzijo so učenci in učitelji tesno sodelovali – od iskanja primernih koles, vzpodbujanja med vožnjo s kolesi, do priprave večerje za celotno skupino.

Na šoli me je navdušilo predvsem zelo sproščeno vzdušje, npr. vsakodnevno skupno uživanje zajtrka in kosila v šolski restavraciji, kjer se učencem lahko pridružijo tudi starši, kar prispeva k tesnejšim in bolj sproščenim odnosom med učenci in zaposlenimi. Ugotovila sem tudi, da učitelji švedskim učencem zaupajo v večji meri, saj jim dopuščajo več odgovornosti in samostojnosti pri delu, brez stalnega nadzora. Sledenje mi je omogočilo dragocen vpogled v šolsko kulturo na Švedskem, organizacijo dela ter inovativne pristope pri poučevanju in vključevanju vseh učencev v šolski vsakdan.

Zapisala: Katarina Podgoršek

Finski šolski sistem in inkluzija otrok s posebnimi potrebami

V sklopu projekta sem se kot specialna pedagoginja udeležila mobilnosti na novi in bogato opremljeni šoli Kirkonkylän yhteinäiskoulu v mestu Kempele na Finskem. Šolo trenutno obiskuje 860 otrok, 210 pa jih hodi v vrtec, ki je v isti stavbi. Učenci so stari od 7 do 16 let. Razredna stopnja obsega 1. do 6. razred, predmetna stopnja pa 7. do 9. razred. Šolski zvonec naznanja le začetek šolskih ur, ki trajajo 60 minut. Vsi na šoli nosijo copate ali so bos, šola pa je brezplačna.

Namen obiska je bil opazovanje pedagoškega dela, metod poučevanja in inkluzivnih praks pri delu z učenci s posebnimi potrebami. Cilji, ki sem jim med opazovanjem sledila so se nanašali predvsem na spoznavanje prostovoljnih aktivnosti vseh deležnikov na šoli (učenci, učitelji, starši) tudi v povezavi z učenci migranti in dvig splošnega počutja na šoli.

Med aktivnim udeleženjem na finski šoli sem spremljala individualne in skupinske učne ure različnih specialnih pedagogov, ki delajo z učenci z učnimi težavami in se soočajo z vedenjskimi izzivi na predmetni stopnji. V praksi sem se seznanila s sistemsko ureditvijo in z različnimi oblikami pomoči, ki omogočajo inkluzijo učencev s posebnimi potrebami. Navdušila me je tudi uporaba sodobne tehnologije in prilagojena učna gradiva, ki služijo kot podpora pri poučevanju in učenju.

Usposabljanje ocenjujem kot zelo koristno, saj sem pridobila dragocen vpogled v finski izobraževalni sistem, ki močno poudarja prilagoditve in individualno podporo učencem ter kaže, kako se inkluzija lahko izvaja v praksi v večinskih osnovnih šolah. Menim, da bi bilo večkratno sodelovanje v takšnih mobilnostih izjemno dragoceno za izmenjavo dobrih praks in dvig kakovosti pedagoškega dela.

Zapisala: Ana Vidmar

ȘCOALA GIMNAZIALĂ
NR. 4 BISTRIȚA

Šola sredi Transilvanije

Obiskala sem šolo Școala Gimnazială Nr. 4 v mestu Bistrița v Transilvaniji v Romuniji in sledila pouku na šoli.

Šola, ki jo trenutno obiskuje 672 učencev, je umeščena med stanovanjske bloke in železniško progo, zelo podobno kot naša osnovna šola. Ima ogromno tlakovano dvorišče in dve nogometni igrišči z umetno travo, kamor lahko zahajajo učenci med odmori, ki pa kot zanimivost – v šoli ne nosijo šolskih copat, ampak ostanejo v čevljih, svoje jakne pa obesijo v matičnih učilnicah. Njihove šolske ure so dolge 50 minut, vsi odmori pa 10 minut, razen odmora za malico, ki je daljši. Učenci malico prinesejo od doma. Kosila v šoli ni, v izjemnih primerih organizirajo popoldanski catering. V šoli zvoni klasičen zvonec, učenci pa ob vstopu odrasle osebe v razred vedno vstanejo, kar deluje zelo spoštljivo.

Šola učencem ponuja klasičen in Step by step program. Začnejo z razredom 0 in končajo z razredom 8, šolanje pa tako kot pri nas traja 9 let.

V času obiska sem hospitirala pri šolski logopedinji, specialni pedagoginji, svetovalni delavki, spoznala delo ravnateljice, opazovala pouk v obeh programih od najmlajših do najstarejših učencev, obiskala vrtec na podežlju in se družila z učenci v času popoldanskih aktivnosti (v okviru programa Step by step, ki edini na šoli ponuja tudi popoldanske dejavnosti ter spremljala tudi prostovoljne aktivnosti).

Vrtec je v Romuniji brezplačen in obvezen od tretjega leta starosti naprej. Romuni so se izkazali kot izredno gostoljubni, prijazni, topli in komunikativni ljudje. V času bivanja na šoli sem se počutila izjemno dobro sprejeto, z učitelji smo se veliko pogovarjali in primerjali oba sistema šolstva ter izpostavljali skupne težave in lepe trenutke.

Zapisala: Katarina Kesič Dimić

Izobraževanje – Learning for and through wellbeing in school – Učenje za in skozi dobro počutje na šoli – Štokholm

V mesecu maju 2024, sem v Štokholmu na Švedskem obiskala tečaj, ki je bil namenjen pridobivanju znanja in veščin, ki omogočajo dobro počutje vseh deležnikov izobraževalnih dejavnosti na šoli.

Izobraževanje je izvedla organizacija Knowledgepro education. Izvajalke so bile nacionalna dobitnica priznanja za mednarodne projekte s področja šolstva ga. Karin Helmersson, ravnateljica in trenerka programa "coaching approach" za učitelje ga. Janica Andreasson ter direktorica organizacije gostiteljice ga. Jessica Hintze. Uvodni del izobraževanja je bil namenjen pridobivanju teoretičnih znanj s področja razvijanja dobrega počutja. Izhodišče je bilo v teoriji rastoče miselnosti, ki omogoča pozitiven pristop in boljšo motivacijo za učenje predvsem pri učencih in s tem večji lastni angažma. Z različnih vidikov so bila osvetljene komponente dobrega počutja, ki so včasih tudi zanemarjene (čustveno, mentalno, duhovno ipd.).

Praktični del izobraževanja pa je bil namenjen predvsem treningu komunikacije, ki je podlaga za "coaching approach". Gre za komunikacijo, ki s praviimi vprašanji vodi k razreševanju konfliktov/potreb/problemov/izzivov na konstruktiven način. Pri tem se osredotoča predvsem na cilj, ki je v tem, da si jasno predočimo, kako želimo, da se naša situacija razreši. Temu cilju pa so ustrezno prilagojeni koraki, ki preko soočenja z ovirami, prepoznavanja virov/sredstev za razreševanje in načrta, vodijo do rešitev.

V času izobraževanja, mi je bil omogočen tudi krajši ogled osnovne šole v kraju Vega (južno od Štokholma). Šola je nova in sodobno opremljana. Velik poudarek pa je predvsem na varnosti in dobrem počutju. Učenci so zelo samostojni in odprti. Zgradba šole sledi konceptu lokalnega izobraževalnega medgeneracijskega centra. To se odraža v tem, da so pod isto streho združeni: osnovna šola, lokalna knjižnica, dnevni center za upokoјence, vrtec, športno in kulturno društvo ter manjši lokal za druženja. Opaziti je bilo, da to vodi k večji povezanosti na lokalni ravni in medsebojnem sodelovanju na različnih področjih.

Zapisala: Kristina Ločniškar

Co-funded by
the European Union

Izmenjava učencev SLOVENIJA–ŠPANIJA

V okviru projekta Moja – tvoja – naša šola smo v šolskem letu 2023/2024 izpeljali prvo skupinsko mobilnost, in sicer so januarja naši devetošolci teden dni preživeli v španskem mestecu Sucina (avtonomna pokrajina Murcia) na šoli CEIBas Arteaga, s katero smo v preteklosti že sodelovali v mednarodnih projektih, španski učenci pa so našo šolo obiskali v aprilu.

Glavna tema našega projekta je prostovoljstvo – učenci so sodelovali v različnih aktivnostih, kot je skrb za okolje, pomoč vrstnikom in mlajšim učencem ter učiteljem. Poskrbeli so za boljšo urejenost šole in vključevanje učencev priseljencev v šolsko okolje. Projekt pa je namenjen tudi spoznavanju jezika in kulture držav gostiteljic ter učenju medkulturnega sodelovanja.

Pri pouku in prostovoljskih dejavnostih so španski in slovenski učenci spoznavali ekološke aktivnosti obeh šol (čiščenje okolice, eko igre, sajenje semen na šolskem vrtu in ločevanje odpadkov). Vključeni so bili v pouk slovenščine, španščine in angleščine, pripravljali so tradicionalne jedi, sodelovali pri športnih aktivnostih, pomagali pri učenju in kulturi prehranjevanja najmlajšim učencem, posneli intervjuje, spoznavali značilnosti obeh mest in še marsikaj.

Tako slovenski kot španski učenci so bili nastanjeni pri družinah, ki so jim nudile prijeten dom za čas obiska.

Učenci so zavzeto opazovali in primerjali šolsko, družinsko in družbeno življenje v obeh deželah gostiteljicah in izkusili pomembnost prostovoljstva za prav slehernega človeka. Na podlagi obeh izmenjav smo stkali pristne prijateljske vezi, zato smo si ob slovesu obljubili, da se še obiščemo in tudi v prihodnosti sodelujemo v novih projektih.

Zapisala: Katja Židan Urek

IZMENJAVA UEČNCEV SLO-ROM

Učenci in učitelji naše šole smo se junija 2024 odpravili na raziskovanje Romunije, natančneje kraja Bistrița z okolico. Topel sprejem smo doživeli že na poti od letališča proti Bistriți, kjer nam je prijazen voznik, ki je le malo govoril angleško, ustavil ob cesti in nam kupil češnje, da nam je vožnja minila še prijetneje.

Naši učenci so bili nastanjeni pri svojih romunskih vrstnikih, ki so se izkazali za zelo prijazne in skrbne gostitelje. Poskrbeli so, da so se naši učenci počutili kar se da domače. Dopoldne smo vsak dan prisostvovali pouku, popoldne pa smo raziskovali okolico Bistrice.

Šola je umeščena v središče mesta in nima zelenih površin, ima pa veliko betonsko ploščad brez igral. Šolska ura traja 50 minut, med urami pa je 10 minut odmora. Zanimivo je, da se učenci med odmori brez težav zamotijo z različnimi igrami. Opazili smo tudi, da imajo med daljšimi odmori le redko spore in se med seboj zelo dobro razumejo. V šoli nimajo kuhinje in jedilnice, zato učenci vso hrano prinesejo od doma. Podaljšanega bivanja nimajo, zato učenci po končanem pouku odidejo domov. V šoli so učenci obuti. Šolska oprema je podobna naši, pouk pa poteka na podoben način. Šola izvaja tudi dodaten, step by step program, kjer pouka traja čez cel dan, tam pa imajo urejeno tudi pripeljano hrano.

Vsako popoldne smo se odpravili na izlet v okoliške kraje. Ceste so razmeroma slabe in avtocest ni, a jih obdajajo čudovita narava in slikovite pokrajine. Obiskali smo Cluj-Napoco, rudnik soli v Turdi, jezero Barajul Colibița, smučarsko središče Vatra Dornei in seveda grad grofa Drakule.

Romunija nam bo ostala v lepem spominu po izredno prijaznih ljudeh in čudoviti pokrajini.

Zapisal: Gašper Dolenc

ŠOLA ☀ RITMA ☾ / SCHOOL OF ☀ RHYTHMS ☾

S Katjo in Ano smo se udeležile tečaja na Poljskem, točneje v mestu Wrocław. Program je zasnovan z idejo, da v pouk implementiramo več gibanja v povezavi z ritmom. Ne na način plesa, temveč gibanja v ritmu štetja. Štetje lahko po želji zamenjamo z uporabo besed v tujem jeziku (pri učenju tujega jezika), slovenskimi besedami (pri učenju slovenščine učencev tujcev), naštevanju živali, predmetov, itd.

Piotr Gospodarczyk, idejni vodja programa, nam je predstavil nekaj gibalno ritmičnih metod in iger, ki se jih sam poslužuje pri delu z otroki in mladostniki ali v privatnem življenju.

Ugotovile smo, da smo na naši šoli zelo dobro podkovani, saj je vsaj katera od nas predstavljene vsebine že uporabljala pri delu z otroki in pri pouku.

Gre torej za razne ritmične igrice, kot je posnemanje ritma z uporabo telesa; senzorične igrice, kot je določevanje od kot prihaja zvok, katere barve vidim; čustvene igrice, kot je opisovanje občutkov ob določeni vsebini, izražanje čustev, itd.

Od samega tečaja sicer nekih novih idej nismo odnesle, smo pa močno potrdile dejstvo, da na naši šoli delamo dobro in se trudimo vključevati različne metode v pouk. Žal nam tudi ni uspelo obiskati katere od wrocławskih osnovnih šol, da bi dobile vpogled v njihov šolski sistem.

Zapisala: Petra Bitenc